

El cost ocult del creixement ràpid

AL JUNY D'AQUEST ANY la Xina va viure una terrible escena. En una zona rural de Bijie, a la província de Guizhou, al sud-oest del país, quatre germans van morir després de beure pesticida. El més gran, de 13 anys, havia deixat una nota dient: “És hora que marxem. Aquest ha sigut el nostre somni des de fa anys”. El pare havia marxat feia temps a treballar a la ciutat i la mare havia desaparegut. Tres anys abans d'això, també a Bijie, cinc nens del carrer van morir enverinats per monòxid de carboni després d'haver cremat carbó dins d'un contenidor d'escombraries per escalfar-se.

Durant l'última generació, prop de 270 milions de treballadors xinesos han abandonat les seves llars per buscar feina a les ciutats. És la migració voluntària més gran que hi ha hagut mai. La majoria d'aquests treballadors tenen fills, però no se'ls enduen amb ells perquè no tindrien amb qui deixar-los a la ciutat. Els xinesos anomenen a aquests nens *liushou ertong*, “els que queden enrere”. Segons l'Unicef, el 2010 ja hi havia prop de 61 milions d'aquests nens a les zones rurals. A les províncies més grans de la Xina, com Sichuan o Jiangsu, més de la meitat dels nens de les zones rurals han sigut abandonats. De fet, hi ha pobles on només hi ha nens i avis. Tenint en compte que l'abandonament es produeix durant els anys de formació, aquest és un dels principals costos de la industrialització xinesa, comparable a l'expulsió de milions de camperols de la terra que han conreat sempre i representa la degradació dels sòls del país, l'aigua i l'aire.

Dels nens que queden a càrrec d'un dels progenitors, la majoria no veuen el membre familiar que ha marxat a treballar a la ciutat ni un cop a l'any, segons un estudi fet per una organització no governamental anomenat el Projecte Vial Escolar, que ha calculat en 10 milions els nens que hi ha en aquesta situació. Aquesta és la tercera “dislocació” que pateix la família tradicional xinesa. Primer va ser la política del fill únic. Després, una situació amb proporció de sexes enormement distorsionada. I ara, l'abandonament en massa.

“Quedar-se enrere” perjudica els nens de moltes maneres. Pateixen problemes d'introversió, ansietat i depressió. Molts no recorden com són els seus pares i una bona part ni tan sols tenen interès a tornar-los a veure. A més, són més vulnerables a l'abús sexual. N'hi ha que tenen la sort de quedar a cura dels seus avis, però a les

zones rurals de la Xina la majoria de persones de la generació de més edat són analfabets. A les ciutats estan augmentant els delictes de menors. Quan són detinguts i portats davant la llei, els menors delinqüents provinents de zones rurals són molt més propensos a anar a la presó que altres nens, perquè els tribunals són reticents a concedir la llibertat condicional en l'absència d'un tutor.

El dany causat a aquesta generació pel que fa a la falta de salut, educació i desenvolupament emocional es farà sentir els anys pròxims en la societat xinesa en conjunt. En el fons, els nens abandonats són el producte de falses esperances. Com tants altres pares, els migrants xinesos estan deixant en segon terme l'opció de tenir cura dels seus fills amb l'esperança de poder oferir-los un millor futur més endavant, comprat amb els diners que ara guanyen a les ciutats. El ràpid creixement econòmic i la forta productivitat n'és una conseqüència. Però una altra és la distorsió de les famílies, i aquests nens deixats enrere s'emporten una part desproporcionada de la càrrega.

Links

Get a free Evernote account to save this article and view it later on any device.

Create account